2278 - 0043 - 1

1/4/10

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT LA TOTALITE DE « LA MAISON DEVOS - MUSEE COMMUNAL » SISE RUE DE LA CHARRETTE 38-40 A WOLUWE-SAINT-LAMBERT.

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN « DE WONING DEVOS - GEMEENTELIJK MUSEUM » GELEGEN KARRESTRAAT 38-40 TE SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE.

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Vu le Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire, notamment l'article 227 ;

Gelet op het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening, inzonderheid op het artikel 227;

Vu l'arrêté du 15 novembre 2001 inscrivant sur la liste de sauvegarde comme monument la totalité de " la maison Devos-Musée Communal", sise rue de la Charrette, 38-40 à Woluwe-Saint-Lambert ;

Gelet op het besluit van 15 november 2001 tot inschrijving op de bewaarlijst als monument van de totaliteit van « de woning Devos-Gemeentelijk Museum », gelegen Karrestraat 38-40 te Sint-Lambrechts-Woluwe;

Vu la demande de classement introduite par le Collège des Bourgmestre et Echevins de la commune de Woluwe-Saint-Lambert, propriétaire du bien en date du 17 juin 2008;

Gelet op de aanvraag tot bescherming ingediend door het college van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe, eigenaar van het goed op 17 juni 2008;

Vu l'avis favorable de la Commission royale des Monuments et des Sites émis en séance du 18 février 2009;

Gelet op het gunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uitgebracht op 18 februari 2009;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de

Op voordracht van de Minister-President van de Brusselse

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITAL - BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING - CHANCELLERIE KANSELARIJ

Bruxelles-Capitale,

Après délibération

Arrête:

Article 1er – Est classée comme monument la totalité de " la maison Devos-Musée Communal" , sise rue de la Charrette, 38-40 à Woluwe-Saint-Lambert connue au cadastre de Woluwe-Saint-Lambert, 3ème division, section D, 2ème feuille, parcelle n° 28R, en raison de son intérêt historique et artistique, précisé dans l'annexe I au présent arrêté.

La délimitation du monument est reprise sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 2 - L'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles- Capitale du 15 novembre 2001 inscrivant sur la liste de sauvegarde comme monument la totalité de " la maison Devos-Musée Communal", sise rue de la Charrette, 38-40 à Woluwe-Saint-Lambert est abrogé;

Art. 3 - Le ministre qui a les Monuments et les Sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Hoofdstedelijke Regering,

Na beraadslaging,

Besluit:

Artikel 1 - Wordt beschermd als monument de totaliteit van « de woning Devos-Gemeentelijk Museum», , gelegen Karrestraat 38-40 te Sint-Lambrechts-Woluwe, bekend ten kadaster te Sint-Lambrechts-Woluwe, 3de afdeling, sectie D, 2de blad, perceel nr 28R, wegens zijn historische en artistieke waarde, zoals nader bepaald in bijlage I gevoegd bij dit besluit.

De afbakening van het monument wordt aangeduid op het plan in bijlage II gevoegd bij dit besluit

Art. 2 - Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 15 november 2001 tot inschrijving op de bewaarlijst als monument van de totaliteit van de woning Devos/Gemeentelijk Museum, gelegen Karrestraat 38-40 in Sint-Lambrechts-Woluwe, wordt ingetrokken;

Art. 3 - De minister bevoegd voor de Monumenten en Landschappen is belast met de uitvoering van dit besluit.

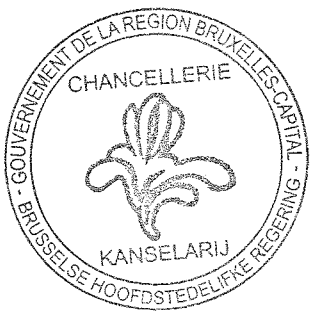

Bruxelles,

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Propreté publique et de la Coopération au Développement,

Brussel,

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

Charles PICQUÉ

0 8 -01- 2010

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE - BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
Chancellerie
Yassine El Hammadi
Kanselarij

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT LA TOTALITE DE « LA MAISON DEVOS - MUSEE COMMUNAL » SISE RUE DE LA CHARRETTE 38-40 A WOLUWE-SAINT-LAMBERT.

Réf. cadastrale : 3ème division, section D, 2ème feuille, parcelle n° 28R.

Description sommaire :

Cette maison campagnarde est construite en phases successives à partir de 1886 pour servir d'habitation à Emile Devos. A partir de cette époque et à plusieurs reprises, la modeste bâtisse formée à l'origine de deux ou trois pièces, est agrandie pour former une habitation bourgeoise confortable (1893, 1898, 1912-1913) et dotée en 1924 d'une conciergerie, construite le long de la rue de la Charrette. L'ensemble aménagé de manière pittoresque reste toutefois cohérent et adopte les caractéristiques de l'architecture rurale vernaculaire. Pour ses parties extérieures, il tire principalement son inspiration de la Renaissance brabançonne, reconnaissable notamment par l'usage abondant des pignons à gradins. Sa décoration intérieure qui se caractérise par ses lambris sculptés et ses carreaux de céramique s'inspire librement de l'architecture historiciste hollandaise.

Comprenant un à deux niveaux, selon les corps de bâtiments, les façades enduites (peintes en blanc depuis 1967 et précédemment de teinte ocre) sont en briques et moellons de grès (parties érigées en 1912). La toiture, à l'origine en chaume, a été remplacée vraisemblablement dans les années 1930', par une couverture de tuiles mates et vernissées, posées de manière à former un jeu de damiers.

L'agencement des différents volumes ajoutés se traduit par la présence de nombreux décrochements accentués, côté jardin, par une rotonde et deux petites tourelles, couvertes de toitures pyramidales ou conique en ardoises. Les baies sont étroites et à encadrement rectangulaire, les fenêtres du rez-de-chaussée sont munies de grilles. Une serre, remplacée par un mur en maçonnerie vers 1982, fermait jadis le jardin d'hiver qui depuis est couvert d'une toiture plate et éclairé par des lanterneaux.

Les circulations initiales de la maison ont été modifiées au cours du temps. Depuis la rue de la Charrette, le petit hall d'entrée, modifié pour le placement d'un sanitaire, donne accès à une pièce (ancienne salle de bain) qui se démarque par son plafond à caissons sculptés à incrustation de carreaux de céramique, dominé par la teinte jaune, et son manteau de cheminée, garni d'un décor stuqué à motif de putti et d'un miroir, inspiré des styles français du 18e siècle. Cette pièce qui est vraisemblablement la plus ancienne de la maison communique avec l'ancienne chambre à coucher, actuellement occupée par la bibliothèque du Centre Albert Marinus. Le salon est en réalité constitué de trois espaces distincts dont les décors ne sont que partiellement préservés. Le salon initial, « place du milieu », conserve un beau plafond à caissons en bois vernis. Ses lambris et sa cheminée ont été fortement réduits dans les années 1960' lors de travaux de rénovation et d'aménagement du Musée. Son extension « Grand salon », datant de 1911, a également perdu le décor torsadé qui animait ses lambris et sa cheminée mais conserve un plafond mouluré original intégrant des pièces de toiles marouflées d'esprit XVIIe qui représentent sur fond noir des oiseaux et des gerbes de fleurs. Vers le jardin, une petite extension en forme de rotonde fut aménagée en 1912. Ses murs sont également couverts de céramiques ornées de vases de fleur stylisés et de paysage (façon Delft).

Pièce particulièrement emblématique, le salon dit "aux renards" se démarque par sa cheminée monumentale dont les montants sculptés par P. Comein illustrent deux épisodes des fables de J. de La Fontaine "Le Corbeau et le Renard" et "Le Renard et les Raisins" et font allusion au nom du propriétaire (DE VOS). Ce salon communique avec l'ancien jardin d'hiver qui sert aujourd'hui d'accueil principal au Musée et avec la salle à manger, restée pratiquement intacte. Ces deux

KANSELARIJ

pièces possèdent chacune de très beaux carreaux de céramique, l'une à motif d'oiseau exotique, l'autre de style « Delft ».

Un office et l'ancienne cuisine, réaménagée en salle de réunion complètent cet ensemble de même que la conciergerie dont les locaux réservés aux services ne comportent aucun décor particulier.

L'étage est caractérisé par l'enchevêtrement des toitures qui offre des espaces sous combles restreints dans lesquels le logement de la conservatrice et ensuite les bureaux de l'administration du Musées trouvèrent refuge.

Vers la rue de la Charrette un porche marque l'entrée. A l'origine en bois, il a été reconstruit vers 1986 avec des moellons provenant de l'ancienne ferme de la chaussée de Roodebeek (ferme Verheyleweghen).

Le surplus de la propriété forme avec la propriété Montald voisine le parc de Roodebeek.

INTÉRÊT PRÉSENTÉ PAR LE BIEN SELON LES CRITÈRES DÉFINIS À L'ARTICLE 206 DU CODE BRUXELLOIS DE L'AMÉNAGEMENT DU TERRITOIRE.

Intérêt historique et artistique : [1]

En 1884, Emile Devos (1853-1942), rentier bruxellois, entre en possession d'une partie du terrain exploité par une carrière de sable et de pierres, et situé à l'actuelle rue de la Charrette. Attiré par le cadre champêtre qu'offraient alors les coteaux de Roodebeek, il y construisit une maisonnette qui sert de maison de campagne.

En 1893, aidé de sa première épouse Caroline Van Hooste, il entreprend d'agrandir sa maison. Dès ce moment, il lui donnera l'aspect extérieur d'un édifice rural éminemment pittoresque avec ses pignons à gradins. Pour l'intérieur constitué d'une succession de petites pièces, il adopte un parti historiciste se référant principalement au style régional hollandais et utilisant abondamment des carreaux de céramique en provenance de Makkum (petite ville de Frise) ,mis en œuvre en alternance avec des lambris sculptés et de nombreuses tapisseries aujourd'hui disparues.

Emile Devos en fit sa résidence permanente en 1896. Entre-temps, devenu veuf, il se remarie en 1899 avec Lydie Bricoult, jeune artiste lyrique d'origine furnoise, avec qui il achèvera la construction et la décoration de la maison. C'est pour elle qu'il procédera en 1912 à la construction d'une petite rotonde attenante à la maison où se pratiqueront régulièrement des séances de spiritisme.

L'intérieur de la demeure conserve toujours son atmosphère intimiste malgré les adaptations réalisées pour le Musée communal qui occupe le bâtiment depuis 1950. La décoration des pièces du rez-de-chaussée révèle un caractère campagnard et pittoresque qui se démarque par les couvrements en bois vernis, les plafonds à caissons et l'utilisation plus inattendue de carreaux de céramique hollandaise couvrant les murs ou intégrés dans les boiseries et manteaux de cheminées. Ils reprennent pour la plupart la teinte bleue et les motifs traditionnels (moulin à vent, scène de jeux d'enfants, scènes de canaux) sauf dans le jardin d'hiver ou ils se caractérisent par des motifs d'oiseaux exotiques plus colorés (bleu, vert, jaune, brun). Des carrelages moins pittoresques, à motifs géométriques, sont également présents dans l'arrière cuisine.

Dans le petit salon, en allusion au nom de son propriétaire, la cheminée monumentale « aux renards » sculptée par **Polydor COMEIN** (1848-1907) d'après des épisodes des fables de Jean de La Fontaine constitue également un élément très original de belle facture.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE - BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

[1] *Histoire de Woluwe-Saint-Lambert*, publié par le Musée Communal de Woluwe-Saint-Lambert sous la direction de monsieur D. Frankignoul, 1991

Après la Seconde Guerre mondiale, la propriété Devos fut réunie à celle du peintre Constant Montald, les deux familles n'ayant aucun héritier direct. A son décès, en mars 1945, Lydie Bricoult, fit en effet don par testament de ses biens à la commune de Woluwe-Saint-Lambert, à la condition expresse que la maison devienne un musée et que le parc soit ouvert au public. Par ailleurs, quelques mois plus tôt (le 5 mars 1944) le peintre Constant Montald (1862-1944), propriétaire du domaine voisin, meurt d'un accident de la circulation. Son seul héritier, Jean Goffin, neveu de sa femme met le bien en vente. En 1948, il sera racheté par la commune de Woluwe-Saint-Lambert qui se dote ainsi d'un ensemble remarquable tant d'intérêt artistique, culturel que naturel.

Suite aux aménagements destinés à adapter la « Maison Devos » à sa nouvelle fonction, le Musée communal ouvre ses portes en 1950. Depuis, il accueille de nombreuses expositions et est le siège d'associations historiques et folkloriques. Des travaux de rénovation assez importants seront encore réalisés dans les années 1960 et 1980 pour rendre le bâtiment plus fonctionnel. Ces aménagements porteront parfois atteinte à l'intégrité de la décoration (perte d'éléments en particulier dans le grand salon).

De par l'originalité de son architecture et de ses décors ainsi que son intérêt historique, ce bien mérite d'être protégé.

Vu pour être annexé à l'arrêté du 31-03-2011

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Propreté publique et de la Coopération au Développement,

Charles PICQUÉ

31-03-2011

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
Chancellerie
Yassine El Hammadi
Kanselarij

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE - CHANCELLERIE
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING - KANSELARIJ

BIJLAGE I VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN DE 'WONING DEVOS – GEMEENTELIJK MUSEUM' GELEGEN KARRESTRAAT 38-40 IN SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE

Kadastrale referentie: afdeling 3, sectie D, blad 2, perceel nr. 28R

Beknopte beschrijving:

Dit landhuis werd vanaf 1886 in verschillende fases opgetrokken en diende als woning voor Emile Devos. Het bescheiden bouwwerk, dat oorspronkelijk uit twee of drie vertrekken bestond, werd geleidelijk aan vergroot tot een comfortabele burgerwoning (1893, 1898, 1912-1913). In 1924 werd er tegen de Karrestraat een conciërgewoning bijgebouwd. Het schilderachtige geheel is evenwel coherent gebleven en vertoont kenmerken van de streekeigen landelijke architectuur. De gevels werden voornamelijk geïnspireerd door de Brabantse renaissance, zoals onder meer blijkt uit de vele trapgevels. De binneninrichting wordt gekenmerkt door de gebeeldhouwde wandbetimmering en de keramieken tegels, vrij geïnspireerd door de Hollandse historistische architectuur.

Afhankelijk van het woongedeelte hebben de gevels een of twee bouwlagen. De bepleisterde gevels (sinds 1967 wit geschilderd, voordien okerkleurig) zijn opgetrokken in baksteen en zandbreuksteen (delen die dateren van 1912). De oorspronkelijke rieten bedaking werd waarschijnlijk in de jaren 1930 vervangen door matte, geverniste pannen, die volgens een dambordmotief werden gelegd.

De opbouw van de toegevoegde volumes is herkenbaar aan de vele uitsprongen die aan de tuinkant nog worden geaccentueerd door een rond gebouw met twee torentjes, bedekt met piramide- of kegelvormige leiendaken. De gevelopeningen zijn smal en hebben rechthoekig raamwerk, de ramen op de benedenverdieping zijn voorzien van tralies. Een serre sloot vroeger de wintertuin af. In 1982 werd ze door een gemetselde muur vervangen en sedertdien wordt de tuin overdekt door een plat dak en verlicht door daklantaarns.

De oorspronkelijke circulatiebewegingen werden in de loop der tijden gewijzigd. Vanaf de Karrestraat biedt een kleine inkomhal, die werd gewijzigd voor de plaatsing van een toilet, toegang tot een vertrek (de vroegere badkamer) dat zich onderscheidt door haar overwegend geelkleurige caissongewelf met ingelegde keramiektegels. Haar schoorsteenmantel werd geïnspireerd door Franse 18e-eeuwse stijlen en heeft een stucversiering met puttimotief en een spiegel. Deze ruimte is wellicht de oudste van het huis en staat in verbinding met de voormalige slaapkamer, die vandaag de bibliotheek herbergt van het Albert Marinus-centrum. De salon bestaat in feite uit drie aparte ruimten waarvan de decoratie slechts gedeeltelijk werd bewaard. Het oorspronkelijke salon, het middelste vertrek, heeft nog een mooi cassetteplafond in gevernist hout. In de jaren 1960 werden de lambrisering en de schouw er tijdens renovatie- en aanpassingswerken van het Museum grotendeels vernield. In de uitbreiding van deze ruimte, het 'grote salon' dat dateert van 1911, werd de gestrengelde versiering van de lambrisering en de schouw niet bewaard, maar bleef wel een oorspronkelijk plafond met lijstwerk behouden met gemaroufleerde doeken met vogels en bloemenruikers op zwarte achtergrond, in de geest van de 17e eeuw. In de richting van de tuin werd in 1912 als uitbreiding een klein rond gebouw opgetrokken. Ook hier werden de muren met keramiek bedekt, versierd met gestileerde bloemvazen en landschappen (Delftse stijl).

Het zogenaamde vossensalon is een bijzonder emblematisch vertrek, dat opvalt door zijn monumentale schouw. De schouwwangen, gebeeldhouwd door P. Comein, illustreren twee episodes uit de fabels van Jean de La Fontaine: 'De raaf en de vos' en 'De vos en de druiven' en zinspelen op de naam van de eigenaar (DE VOS). Dit salon staat in verbinding met de vroegere

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE - CHANCELLERIE
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING - KANSELARIJ

wintertuin, die vandaag het hoofdonthaal van de Museum vormt, met de eetzaal die zo goed als intact is gebleven. In deze twee vertrekken bevinden zich erg mooie keramiektegels. In het ene salon zijn deze gedecoreerd met exotische vogelmotieven. De tegels in het andere salon zijn in Delftse stijl.

Dit geheel wordt vervolledigd door een kantoor en de vroegere keuken, heringericht als vergaderzaal, en de conciërgewoning, waar de kamers voor de diensten niet bijzonder gedecoreerd werden.

Op de verdieping grijpen de daken in elkaar waardoor de ruimten onder de daken beperkt zijn. Hier bevinden zich onder meer de woning van de conservatrice en de kantoren van het museumbestuur.

Het portaal aan de ingang aan de Karrestraat was aanvankelijk in hout, maar werd in 1986 herbouwd in breuksteen die afkomstig was van de voormalige boerderij aan de Roodebeeksteenweg (hoeve Verheyleweghen). Het extra deel van het eigendom vormt met het naastgelegen eigendom Montald het Roodebeekpark.

Waarde van het goed volgens de criteria die worden bepaald in artikel 206 van het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening.

Historisch en artistiek waarde: [2]

In 1884 kwam de Brusselse rentenier Emile Devos (1853-1942) in het bezit van een deel van het terrein dat als zand- en steengroeve werd geëxploiteerd en dat aan de huidige Karrestraat gelegen was. Hij werd aangetrokken door de landelijke, heuvelachtige omgeving van de Roodebeek en liet er als buitenverblijf een huisje bouwen.

In 1893 liet hij, samen met zijn eerste echtgenote Caroline Van Hooste, het huis vergroten. Vanaf dan kreeg de buitenzijde van het pand met zijn trapgevels de allures van een buitengewoon pittoresk landhuis. Voor de inrichting van het interieur, dat uit een opeenvolging van kleine vertrekken bestond, opteerde Emile Devos voor een historistische stijl met verwijzing voornamelijk naar de Hollandse landelijke stijl, waarbij hij royaal gebruik maakte van keramiektegels uit Makkum (klein Fries stadje), die hij afwisselde met gebeeldhouwde wandbetimmering en vele wandtapijten die vandaag verdwenen zijn.

In 1896 maakte Emile Devos (intussen weduwnaar geworden) van deze woning zijn permanent verblijf. Hij hertrouwde in 1899 met Lydie Bricoult, een jonge operazangeres uit Veurne. Samen voltooiden ze de bouw en de inrichting van het huis. Voor haar bouwde Devos in 1912 het kleine aan het huis palende ronde gebouw bij, waar regelmatig spiritistische seances werden gehouden.

Het interieur van het verblijf ademt nog steeds zijn intimistische sfeer, ondanks de aanpassingen voor het Gemeentelijk Museum, dat zich sedert 1950 in het gebouw bevindt. De decoratie van de vertrekken op de benedenverdieping straalt een landelijke en pittoreske sfeer uit, die vooral opvalt met zijn bekledingen in gevernist hout, zijn cassetteplafonds en het verrassende gebruik van Hollandse keramiektegels op de muren of verwerkt in het houtwerk en in de schoorsteenmantels. De meeste hiervan nemen de blauwe tint van de traditionele motieven over (windmolen, scène met spelende kinderen, scènes aan het kanaal), behalve in de wintertuin waar kleurrijke exotische vogelmotieven opduiken (blauw, groen, geel, bruin). Ook de tegels in de achterkeuken zijn minder schilderachtig, met hun geometrisch motieven.

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

[2] *Histoire de Woluwe-Saint-Lambert*, publié par le Musée Communal de Woluwe-Saint-Lambert sous la direction de monsieur D. Frankignoul, 1991

De monumentale 'vossen'-schouw in het kleine salon is eveneens een origineel element van uitstekende makelij. Het is van de hand van **Polydor COMEIN** (1848-1907), naar episodes van de fabels van Jean de La Fontaine die een verwijzing inhouden naar de naam van de eigenaar.

Na de Tweede Wereldoorlog werd het eigendom Devos toegevoegd aan dat van de schilder Constant Montald omdat geen van de twee families rechtstreekse erfgenamen hadden. Na haar overlijden in maart 1945 droeg de weduwe van Devos, Lydie Bricoult, haar bezit bij testament over aan de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe, op de uitdrukkelijke voorwaarde dat het huis een museum werd en dat het park voor het publiek werd opengesteld. Enkele maanden voordien, op 5 maart 1944, was schilder Constant Montald (1862-1944), de eigenaar van het aanpalende goed, trouwens omgekomen in een verkeersongeval. Zijn enige erfgenaam, Jean Goffin, de neef van zijn vrouw, stelde het goed te koop. De gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe kocht het domein in 1948 en kwam op die manier in het bezit van een opmerkelijk ensemble met artistieke, culturele en natuurlijke waarde.

Na enkele ingrepen om het huis Devos aan zijn nieuwe functie aan te passen, opende het Gemeentelijk Museum zijn deuren in 1950. Sindsdien vinden er talrijke tentoonstellingen plaats en is het de zetel van historische en folkloristische verenigingen. In de jaren 1960 en 1980 gebeurden ingrijpende renovatiewerken die de functionaliteit van het gebouw moesten vergroten. Deze aanpassingen hebben echter de integriteit van de decoratie aangetast (elementen gingen verloren, met name in het grote salon).

Wegens zijn originele architectuur en decoraties en zijn historische waarde verdient dit goed het te worden beschermd.

Gezien om als bijlage gevoegd te worden bij het besluit van ...

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking.

Charles PICQUÉ

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE - BRUSSELS HOOFDSTEDELIJKE REGERING
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
Chancellerie
Yassine El Hammadi
Kanselarij

ANNEXE II A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT LA TOTALITE DE « LA MAISON DEVOS – MUSEE COMMUNAL » SISE RUE DE LA CHARRETTE 38-40 A WOLUWE-SAINT-LAMBERT

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN « DE WONING DEVOS – GEMEENTELIJK MUSEUM » GELEGEN KARRESTRAAT 38-40 TE SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE

DELIMITATION DU BIEN

AFBAKENING VAN HET GOED

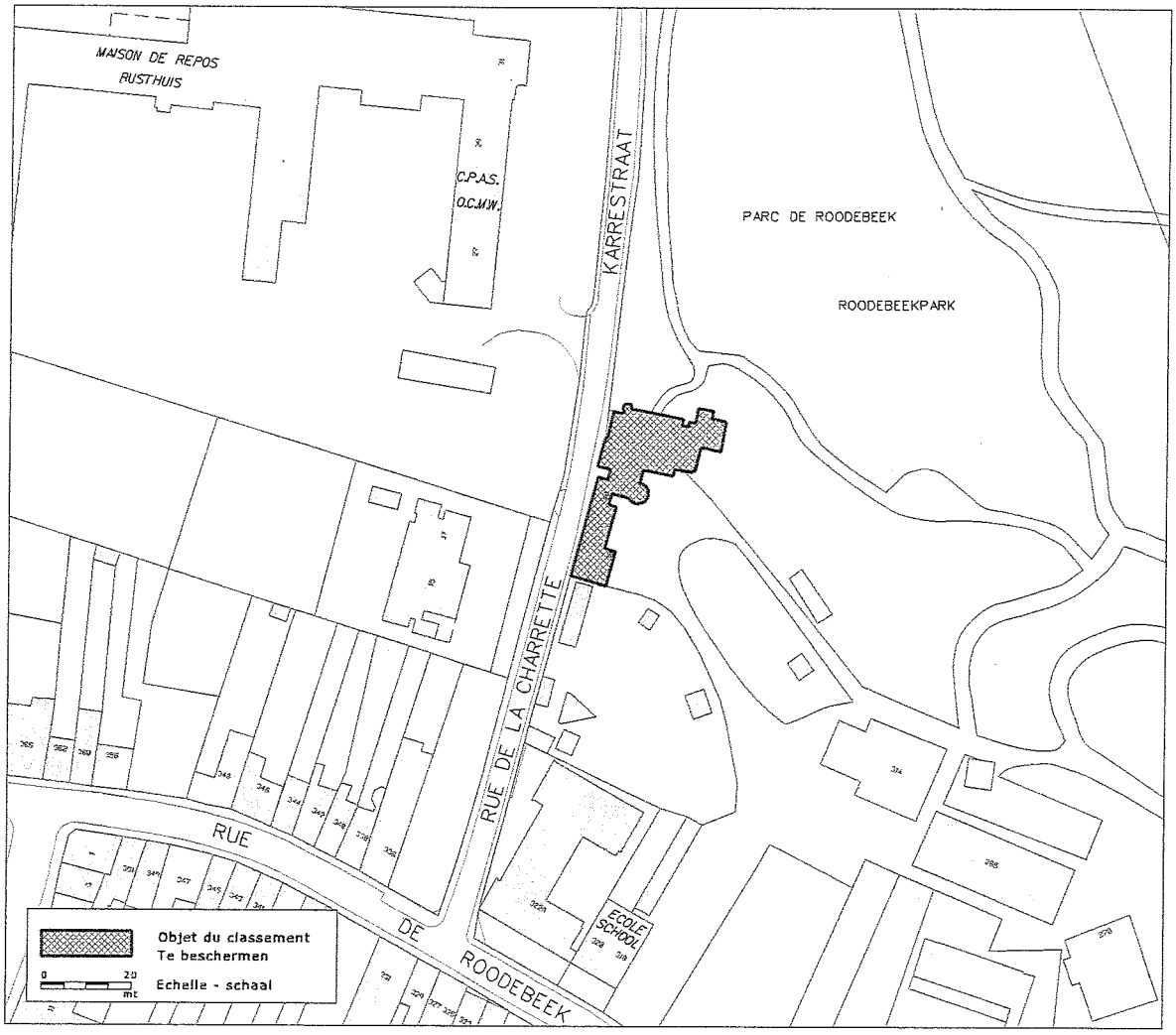

Vu pour être annexé à l'arrêté du

0 1 -04- 2009

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du territoire, des Monuments et sites, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van

0 1 -04- 2009

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

0 1 -04- 2009

Charles PICQUE

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
Chancellerie
Yassine El Hammadi
Kanselarij

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE - BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
CHANCELLERIE
KANSELARIJ